

den måde er tæt på. Der siger vi: Lad os da give dem den ekstra mulighed, når nu de, der er tættest på, nemlig handicaporganisationerne, siger, at der her er et behov.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jamen det er da klart, at er der de problemer omkring det her, som ordføreren har nævnt tidligere, så mener jeg jo, at ministeren efterfølgende må undersøge, om det er korrekt, at der er et behov inden for det her område. Som sagt er intentionerne gode, og det er da helt klart noget, vi skal have set på, hvis det er et problem.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil egentlig gerne starte med at takke Socialdemokraterne for dette og de næste to forslag, som vi fra radikal side faktisk synes er relevante og rigtigt set. Det er overskuelige forslag, som kan lette hverdagen for nogle mennesker, der i forvejen har nok at slås med, og det gælder jo ikke mindst de unge mellem 12 og 16 år.

Det er jo korrekt, at der allerede eksisterer nogle ordninger. Det er også korrekt, at den ordning, der er for 16-18-årige, ikke er brugt i et voldsomt omfang. Men det skal jo ikke hindre, at man kan lave en ordning for dem, der har lyst til og brug for det. Det gør det jo kun økonomisk overkommeligt, hvis ikke det er så mange.

Jeg synes sådan set, at det endte så godt, som det kunne i dag, nemlig med et tilsagn fra ministeren om at undersøge lidt nærmere, hvad man i øvrigt kan gøre for at tilgodese den her gruppe. Fra radikal side støtter vi altså principielt, at man udvider den her ledsageordning, og vil i givet fald også stemme for det. Men vi synes, det er en god løsning at tage det med i satspuljeforhandlingerne til efteråret.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Vi vil også sige tak for, at Socialdemokraterne er kommet med det forslag. Vi kunne sådan set godt selv have fundet på at fremsætte noget tilsvarende, så vi støtter det absolut. Jeg synes da i øvrigt, det er en meget god idé at få set på, hvorfor så få benytter den allerede eksisterende ord-

ning, og få nogle bud på en måske mindre bureaukratisk tilgang til det, eller hvad der nu skal til, for at de unge virkelig får glæde af det.

Men at bruge det, at få anvender den eksisterende ordning, som et argument for ikke at udvide ordningen til også at være tilgængelig for andre, synes jeg er noget sært noget, for det må vel stadig væk være vores opgave at sikre, at den enkelte får en bedre tilværelse trods sit handicap.

Jeg synes også, man måske mangler at lytte til, hvad nogle af de her unge selv har sagt. Muskelsvindfonden har lavet en undersøgelse og spurgt de 11-19-årige, og de siger, at det ville de da muligvis anvende. De kan i hvert fald godt forestille sig en masse ting, de ville bruge det til. Forslaget omfatter helt ned til de 12-årige. Nu har de så også spurgt 11-årige.

De siger sådan nogle ting med, at de godt kunne tænke sig at have en, der ville gå med dem, hvis der var en fest i klubben en aften, eller gå med til spejder, til ridning eller på shopping, tage med på ture i weekenden og sådan nogle ting der, hvor man måske også som 12-årig har brug for at have et liv, der er ens eget, og som ikke nødvendigvis hele tiden skal omfatte forældre, søskende eller andre sådan mere pårørende.

Så vi vil støtte det meget. Med hensyn til om det skal være satspuljen: Ja, hvis det ikke kan være andet, så skal det vel. Men jeg synes også, man skal passe på, at man ikke bruger satspuljen til at lappe på alt for meget, som man ikke kan få pengene op af lommerne til andre steder fra.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. René Skau Björnsson.

Kl. 19.55

René Skau Björnsson (S):

Jeg vil gerne sige tak for en spændende debat om det her lovforslag. Jeg er glad for, at der, sådan som jeg hørte det, er bred opbakning i Folketinget til, at vi kan sikre, at børn og unge med et handicap får mulighed for ledsagelse, allerede fra de er 12 år.

Børn og unge begynder jo tidligere at frigøre sig fra forældrene og ønsker selvfølgelig også at træffe deres egne valg, og på den måde begynder de at gøre sig klar til at leve en selvstændig tilværelse. De muligheder skal børn og unge med handicap selvfølgelig også have, ellers er al den tale om, at der er muligheder for alle, jo kun